

Seçimler Neden İkinci Tura Kaldı?

14 Mayıs 2023 Cumhurbaşkanlığı ve Milletvekili Genel Seçimleri, Cumhuriyet İttifakı'nın Meclis çoğunluğunu alması ile sonuçlandı ama Cumhurbaşkanlığı seçimleri, Cumhurbaşkanı Recep Tayyip Erdoğan'ın kahir galibiyetine rağmen az bir farkla ikinci tura kaldı. Seçimler, ilgili kanun gereği 28 Mayıs 2023 tarihinde yapılacaktır.

Öncelikle Cumhuriyet İttifakı ve Cumhurbaşkanı Recep Tayyip Erdoğan'ın galibiyeti, tarihî bir seçim zaferidir. Anadolu irfanının, tam da seçim günü öldüğü şayiası yapılan ama hâlâ hayatta olan Soros'un finanse ettiği yapılanmaya karşı galip gelmesidir.

Bu, Türkiye tarihinin propaganda açısından en erken başlayan seçimidir. Çünkü 15 Temmuz 2016 darbe girişiminin hemen ardından başlayan ve aradaki mağlubiyetlere rağmen bir türlü sonlandırılmayan bir kampanyanın son raundudur.

Soros'la özdeşleşen yapılar, Sovyetler Birliği sonrası çağda, darbe ve devrim arası bir hatta kalan operasyonlarla bölgedeki iktidarları ABD ve İsrail lehine değiştirme yoluna gittiler ve bunda başarılı oldular. Arap Baharı gösterileri, ardından Mısır'da diktatörlükle sonuçlanan Sisi darbesi, Libya bölünmesi, Sudan darbesi... Bunun yanında Ermenistan ile Gürcistan sahasında yaşananlar... Yunanistan'ın yeniden ayağa kaldırılması... Söz konusu yapılar, bölgede uzandıkları her ülkeyi karıştırıp dönüştürmeyi başardılar. Türkiye ise Cumhurbaşkanı Erdoğan'ın önderliği ve Anadolu irfanının yüksek şuuruyla bununla baş edebildi.

Savaş, pandemi ve deprem gibi, ikisi insan iradesinin dışında gelişen üç vakanın yaşattığı ekonomik krizin Soros'la özdeşleşen yapılar tarafından suistimal edilip, ekonomik bir saldırıya dönüştürülmesi dahi bu yapıların dilediği siyasal dönüşüme yol açmadı. Ne 15 Temmuz darbesi ne de organize edilen seçim cepheleleri, Türkiye'nin o yapıların güdümüne girmesine neden oldu. Batı, Erdoğan'a karşı bir strateji geliştirdi; zıt yapıların buluşması genişleme getirir, o buluşmanın getireceği tutarsızlık ise böler. Bu stratejide zıt yapılar buluşturuldu ve o zıt yapılar, aynı hedefi vurmak üzerinden tutarsızlığı örtbas edici bir estetikle kitlelerin önüne çıkarıldı.

Bu mahiyette biz seçim propagandası boyunca CHP'nin seçim bürolarının önünde dans eden cinsel sapkınlık müptelalarını da, CHP'ye destek veren muhafazakâr bir partinin reyollarının önünde Kemal Kılıçdaroğlu'nu tanıtan cübbeli ve sarıklı yaşlı mütebedeyinleri de gördük. Bu iki kesimin aynı hedefe doğru koşturulması, Batı'da Erdoğan karşıtı stratejiyi hazırlayanlara çok keyif vermiş olmalı.

Zira bu, modern ve post modern Batı'nın çalışma tarzına çok uygun bir şekilde hem savaş hem de düzenleyiciler açısından aynı zamanda zevkli bir oyundur. Kazanırken keyif almak, emperyalist süreçte ideal bir çalışma tarzıdır!

Bununla birlikte *İYİ Parti* gibi Türk milliyetçisi bir parti ile *Yeşil Sol Parti* gibi Kürtçülük iddiasındaki bir Solcu parti aynı strateji için seferber edildi. Hatta açıktan ırkçılık yapan ve sadece İslâm dünyasına özgü bir yabancı nefreti ve doğrudan Kürt karşıtlığı güden ATA İttifakı da dolaylı olarak aynı strateji doğrultusunda koşturuldu.

Cumhur İttifakı ve Cumhurbaşkanı Erdoğan'ın bu stratejiye karşı galibiyeti, Türkiye'nin tam bağımsızlığı ve büyük Türkiye'nin inşası bağlamında bir dönüm noktasıdır. Ancak bunun 28 Mayıs'ta Cumhurbaşkanlığı seçimlerinde zaferle taçlanması icap eder. Bu zafer için süreç, çok yönlü ve sağlıklı analiz edilmelidir. Analizimiz, böyle bir gereksinim doğrultusunda, seçimin neden ikinci tura kaldığını sorgulamak üzere kaleme alınmıştır.

Cumhurbaşkanlığı Seçimlerinin İkinci Tura Kalmasının Ardındaki Etkenler:

1) Erdoğan Karşısı Strateji ile İlgili Etkenler

Batı stratejisi, eldeki bütün imkânları kullanarak Cumhurbaşkanı Erdoğan'ı ötekileştirdi, kendi üretimleri olan sistemin yüz yıllık bütün yanlışlarını ona yükleyerek onunla genç seçmenin arasını açmaya yöneldi. Hatta örften ya da alkolizmden kaynaklı kadına şiddetten dahi Erdoğan yönetimi sorumlu tutuldu.

Sosyal medya, tarafsız ve adil bir iletişim aracı gibi takdim edilip bu hedef doğrultusunda seferber edildi. Değersizlik “değer” olarak öne sürüldü; değersizliğin “kanaat önderi” konumuna çıkarılan sanatçılar bu hedef için kullanıldı. Hatta gençlerin çokça izledikleri komedi dizileri dahi Cumhurbaşkanı Erdoğan aleyhine seferber edildi.

Bu programda hiçbir insanî değer gözetilmedi. İyiliğin kötülük olarak, kötülüğün iyilik olarak tanıtılmasında hiçbir sakınca görülmedi.

Pandemide Türkiye, uç önlemlere zorlandı. Hemen ardından önlemler, yurttışa gereksiz yere dayatılan sıkıntı bağlamında anlatıldı.

Depremde iyilik kurumları gözden düşürülürken, yapay iyilik kurumları ihdas edildi; onların propagandası üzerinden iyilik kurumlarının çalışmaları aksatıldı ve kaynaklarının aklına kuşkular düşürüldü.

Mültecilere yönelik insanî yaklaşım, vatan hainliği gibi tarif edildi; mültecilerin ülkeye ekonomik katkıları gözlerden kaçırıldı.

Mukaddes kurumlar dahi esfel tutumlarla anılırken, esfel gruplar birer iyilik yapılaşması gibi tanıtıldı.

Özellikle gençlikte ama genel olarak toplumun tümünde sahte bir bıkkınlık hissi oluşturuldu. Almanya ve geçmişin İngiltere'si gibi ülkelerde iktidarların 20-25 yıl sürmesi yönündeki eğilim dahi hiçe sayıldı. Ama ondan ötesi 100 yıldır temel metinlerinde tek harfin değiştirilmesine izin verilmeyen sistem, adeta dün kurulmuş gibi idealize edildi. Sistem üzerinden yeni bir gericilik türü üretilmişken bu gericilik ilericilik gibi gençliğin önüne kondu. Seçim sürecine girildiğinde ise muhalefetin tamamı tek parti çatısı altında toplanmaya zorlandı. CHP'deki kapitalist çıkarıcı yapı ile ulusalcı-solcu ideolojik bölünmesinin sahaya yansımaları engellendi. İlkeler ve strateji ikileminde; ilkeler ayaklar altına alınarak tamamen kazanma stratejisine odaklı bir seçim programı yapıldı. Muhalefet birleşenlerine, 12 Eylül öncesinde Bülent Ecevit'in başbakanlığı alması için uyguladığı tavrın tekrarıyla ilkesizce ve dengeler düşünüldüğünde adaletsizce koltuk dağıtıldı. Adalet arayışında olduğunu öne süren muhalefet, kazanma hedefiyle çatısını katılımcıların eşitliği üzerinden adaletsizce kurmayı dahi göze aldı. Bu adaletsizce dağılıma CHP teşkilatları ikna edildi ve o teşkilatlar, bu ilkesizlik ve adaletsizliği sorun etmeden, partiye bağlılık tutumuyla tam kadro sandık başına gittiler.

Saadet Partisi'nin kişisel çekememezlikten kaynaklı Erdoğan karşıtlığı ile Kemalist Sol ve ırkçı çevrelerin ideolojik ve İslam'a muhalefet kaynaklı karşıtlığı aynı potada eritildi. Saadet'in fetva mekanizmaları, yaşlı kesimi ikna etti ve bu yaşlı kesimin pek çok ferdi, fanatik birer Kılıçdaroğlu taraftarına dönüştürüldü.

Muhalefetin Millet İttifakı adı altında buluşan birleşenlerinin yanına *Yeşil Sol Parti* olarak seçime giren HDP de alındı. CHP'nin ulusalcı kesimi ile *İYİ Parti*'nin Toroslar-Karadeniz ve Trakya mukimi (veya kökenli) tabanı arasında izlenmesi muhakkak çekişmeler minimize edildi. *İYİ Parti* bir kan kaybı yaşadıysa da özellikle seçimin son sürecinde mitingler üzerinden toparlandı. Mitingler, HDP ile birlikte hareket etmeyi normalleştirmek için kullanıldı. *İYİ Parti* seçmeni, eğilimlerini bir kenara bırakarak partisinden milletvekili adayı olanların teşvik ve destekleriyle toparlandı.

Millet İttifakı; propagandasını sosyal medya, anket şirketleri ve mitingler üzerinden yürütürken ilk kez HDP'nin Kürt seçmen ile ilgili seçim çalışmaları tarzını elektronik ortama taşıdı.

HDP; PKK'nin de desteğiyle Kürt seçmenini, Türkiye'nin bütün vilayetleri hatta Avrupa'da birebir markaja alarak kendine yönlendirir. Muhalefet, bu seçimde bunu sosyal medya üzerinden Cumhuriyet İttifakı'na oy verecek her genci markaja alarak uyguladı. Tabiri caizse gençlerin akıyla oynadı. Seçimi titizce takip etmeyenlerin farkına varmadığı bu çalışma

ile bölgedeki Soros'la ilişkilendirilen kadife devrimler arasında ilginç bir uyum vardır. Çalışma kesinlikle dış danışman destekli görünmektedir ki Millet İttifakı'nın Cumhurbaşkanı adayının sosyal medya paylaşımlarının dahi doğrudan dış danışmanlar tarafından hazırlanıp sonradan Türkçe'ye çevrildiğine dair ciddi tespitler yapılmaktadır.

Batı'da kapitalizmle özdeşleşen dergiler, Erdoğan aleyhine yayınlar yaparken, ittifakın destekçisi *Yeşil Sol Parti* ve Emek İttifakı, Cumhurbaşkanı Erdoğan'a karşı olmayı Sosyalist direniş olarak tarif edip, Sosyalist gençliğin bütün beceresini bu yöne kanalize etti.

Millet İttifakı'nın ikinci ama saklı destekçisi ATA İttifakı ise mülteci karşıtlığı ve Erdoğan'ın çeyrek asra yaklaşan iktidarında Kürtlere yönelik olumlu adımlarını Cumhur İttifakını yıpratmak için kullandı.

Siyaset bilimcilere farklı bir malzeme sunacak şekilde seçim propagandası, etnik çekişmeler üzerine oturtuldu ve Millet İttifakı'nı iki dış destekçisi, birbirine karşı görünürken aslında Kılıçdaroğlu'nun seçimi kazanacağı şekilde etnik söylemlere yönlendirildi.

Bu karmaşık yapıların yanında 15 Temmuz darbe girişimiyle ilişkili olarak yurt dışına kaçan FETÖ davası sanıkları da sosyal medya üzerinden muhalefetin bütün bileşenlerini topluma tanıtmaya ve muhalefet kaynaşmasını normalleştirme yönünde soluksuz bir çalışma yürüttü. Erdoğan'a oy vermek anormallikle ilişkilendirildi.

Anket şirketleri ve her biri bir sokak anketçisi gibi çalışan Youtuberler üzerinden toplumun ezici çoğunluğunun Kılıçdaroğlu'na oy vereceği yönünde bir kanaat oluşturmak için kullanıldı, Kılıçdaroğlu'nun dışarıda Batı ile ilişkili, içeride tutarsız ittifak yapısı sahte bir toplumsal onay üzerinden normalleştirildi.

Sanat çevrelerinden İstanbul Büyükşehir Belediyesinin imkânlarından istifade edenler, topluma yön verecek birer kanaat önderi gibi kampanyaya dahil edildi. Diğer sanat çevrelerinden kampanyaya dahil olmak istemeyenler, tarafsız bile kalsalar linç edildi. Erdoğan yanlılığı doğrudan halk düşmanlığı ile ilişkilendirilip "Yargılanacaksınız" tehditlerine maruz bırakıldı.

Bu mahiyette Muharrem İnce, şantaj ve tehditlerle adaylıktan vazgeçirilirken, ATA İttifakı'nın adayı Sinan Oğan parlatıldı ve Erdoğan karşıtlığına yönlendirilen milliyetçi ve protestocu seçmen için seçeneğe dönüştürüldü. Bu noktada Sinan Oğan'a, geçmişte Cem Uzan'a verilen rol verilerek seçim son aşamada tamamen onun üzerinden ikinci tura bırakıldı. Ayrıca başkanlıklarında beşinci yılı doldurmuşken icraat yanları görülmeyen CHP'li belediyeler imkânlarını kampanya için seferber ettiler.

2) Cumhuriyet İttifakı ile İlgili Etkenler

Cumhuriyet İttifakı, kültür politikalarında genel olarak başarısızdır. Ülke için müspet bir kültür sanat dünyası oluşturmak için strateji geliştirmedir. Sinema ve dizi oyunculuğu bir yana televizyon sunuculuğunda bile müspet bir yapı organize edemedir.

Sanat; medeniyetin de siyasal yapıların da dilidir. Cumhuriyet İttifakı'nın politik dili Cumhurbaşkanı Erdoğan üzerinden çok güçlü olmakla birlikte ittifak, kültür sanat dünyasında zayıf olmasıyla gençliğe hitap açısından neredeyse dilsiz durumdadır. İttifakı destekleyen yazar-çizer ve şairler, bireysel bir fedakârlık içindedirler. İttifak, onlara teşekkür edecek bir organizasyondan dahi yoksundur.

15 Temmuz darbe girişimine karşı oluşan dengelerde Cumhurbaşkanı Erdoğan, milliyetçi söyleme yönlendirildi. Erdoğan'ın bu yöndeki ifadeleri, özellikle Sol kökenli Kürt milliyetçisi çevrelerin ona karşı sabit karşıtlığını meşrulaştırma ve topluma izah etme gerekçesi yapıldı. Buna karşı Türk milliyetçileri de MHP'nin çatı yapısı dışında Erdoğan'ı sahiplenmedi ya da kerhen sahiplendi. Bu vaziyet, Erdoğan'ın Kürt seçmene hitabını zorlaştırırken, Türk milliyetçisi çevrelerinde çoğunluğun desteğine ulaşmasını da sağlamadı. Seçim, dışardan danışmanların da katkısıyla bunun üzerinden etnik söylemlere boğulurken Cumhuriyet İttifakı, bu yönde kayda değer bir önlem alamadı.

AK Parti, baştan beri bir mülteci politikası geliştirmedir ya da politikasının hikmetini topluma izah edemedir. Üretim ekonomisine ucuz iş gücü ve bir kısım açıısından zengin bir müşteri profili sağlayan mülteci akışı, genel olarak bu yaklaşım üzerinden serbest bırakıldı. Özellikle büyük şehirlerde toplumun çok geniş bir kesimi, bundan huzursuz oldu, ev kiralari bundan dolayı arttı. Başboş mülteciler, bir uyum eğitiminden geçirilmediğinden sokaklarda menfi bir görüntüye ve açık bir huzursuzluğa yol açtı. Ama hükümet, bu yöndeki her itirazı, şikâyeti adeta art niyetle ilişkilendirdi ve inatla değerlendirmekten uzak durdu.

Yolsuzluklarla ilgili önlemler alınmadı. Yolsuzluk peşinde olanların parti teşkilatlarına yerleşmesinin önüne geçilmedi.

Seçim sürecine girildiğinde hükümet bütün olanaklarını deprem bölgesinde yoğunlaştırdı. Bu, zorunlu bir durumdu ve hiç kuşkusuz fayda üzerinden değerlendirilecek değildir.

Onun dışında bütün uyarılara rağmen Cumhuriyet İttifakı propagandasında devlet-toplum, toplum-birey dengesini koruyamadı.

Hizmetler ve güvenlik politikaları, Erdoğan üzerinden başarıyla tanıtıldı. Büyük devlet özlemini yüzyıldır yaşayan seçmen kitleleri, Erdoğan'ın icraatları kadar tanıtım başarısından

da etkilendi, bütünüleştirdi ve meydanları doldurarak muhalefetin moralini bozdu, muhalefetin Erdoğan yanlısı olmayı anormalleştirme çabasını boşa çıkardı.

Cumhurbaşkanı Erdoğan, Türkiye'nin genel sistem yapısı içinde sosyal politikalar konusunda da tarihî icraatlarda bulundu. Ne var ki kendisi bu icraatları anlattığında “başa kakıyor” denerek ayıplandı ama kendisinin yerine anlatabilecek bir mekanizma da kurmadı. Halbuki sosyal icraatlar, devlete yönelik eser icraatlarından farklı olarak bir süre sonra normalleşir hatta üstünlükleri ile değil aksaklıkları ile dillendirilir.

Erdoğan, bugüne kadar seçimlerde yapmadığı kadar sosyal vaatte bulundu. En keskin muhalifleri dahi onun vaatlerini gerçekleştireceğine inanıyor. Ne var ki bu vaatler, toplumun ilgili kesimlerine izah edilemedi. Çünkü ne AK Parti ne de MHP teşkilatları, toplumun söz konusu kesimlerine ulaşabildi. Bu teşkilat açığı, Erdoğan'ın sosyal vaatlerini “Sosyal Adalet”, “Toplumsal ve Bireysel Memnuniyet” gibi başlıklar altında toplamasıyla kısmen de olsa kapatılabildi. Propaganda danışmanları, bu yönde de kusurlu kalınca sosyal vaatler tamamen arada kaldı. Ev hanımları, gençler ve esnaflar, kendilerine ne verileceğini öğrenemedi. Kiraların yüksek olması sorunu ile ilgili ise bir sosyal politika geliştirilemedi.

Özellikle İstanbul'da olmak üzere büyükşehirlerde, Cumhuriyet İttifakı sandık güvenliğini sağlamakta çok çok yetersiz kaldı. İttifakın sandık başı yetersizliği, henüz oy verme işlemi sırasında gözlenebiliyordu, sayım sırasında ise örgütlü Sol yapılara karşı açık bir zafiyet söz konusudur. Sadece bu zafiyet dahi ön görülüp izale edilseydi seçim az farkla da olsa birinci turda biterdi.